

Ziekenzegening.

1. Wat wil ik tot uitdrukking brengen in dit ritueel?
Zoeken naar een houvast in momenten van verdriet en ontredde ring.
Zoeken naar sterkte voor de zieke om zijn weg te kunnen gaan. Zoeken naar de steun bij elkaar om deze moeilijke tijd heelhuids door te komen.
Zoeken naar God die bij ons blijft.
2. Verloop van de ziekenzegening:

Inleiding.

Kruisteken

We staan hier samen rond het ziekbed van N.....

Dit samenzijn vloeit voort uit vele (intense) momenten die jullie samen hebben gedeeld: een glimlach om wat er was, een felle boosheid om wat niet mocht zijn en soms een stille traan van onmacht. We zijn dankbaar om alles wat mooi en goed is geweest, maar nu staan we hier met lege handen, met vragende ogen en met een hart dat pijn doet.

Lichtritueel.

We ontsteken nu een kaars.
Een kaars geeft licht en warmte.
Zonder licht en warmte kunnen we niet
verder.
Ook in onze donkerste dagen, achter de pijn
en het verdriet schijnt het licht; ook al lijkt
het soms ver, het is er.
Laten we een kaarsje aansteken, als teken
dat wij licht en warmte willen zijn voor
elkaar.
Want nu beseffen wij hoe broodnodig wij
elkaar hebben.

Een stukje uit het evangelie.

En wij zoeken niet alleen bij elkaar steun,
maar wij zoeken ook God. Ook bij Hem
kunnen we steun vinden.
Hij is zeker hier bij ons, want Jezus heeft
immers gezegd: 'waar twee mensen of meer
in mijn naam aanwezig zijn daar ben Ik in
hun midden.'
Wij zien of horen of voelen Hem misschien
niet, maar dan zijn we zoals de
Emmaüsgangers. Luister maar:

Na de dood van Jezus waren twee van zijn leerlingen op weg naar het dorp Emmaüs, dat zestig stadiën van Jeruzalem ligt. Ze spreken met elkaar over alles wat voorgevallen was. Terwijl ze met elkaar in discussie waren, voegde Jezus zelf zich bij hen en liep met hen mee. Maar hun ogen waren niet bij machte Hem te erkennen. Hij sprak tot hen: ‘Waarover lopen jullie zo druk met elkaar te praten?’ Met sombere gezichten bleven ze staan: ‘Bent u dan de enige inwoner van Jeruzalem die niet weet wat daar de afgelopen dagen is gebeurd?’ ‘Wat dan?’ vroeg Hij. Ze zeiden Hem: ‘Wat er gebeurd is met Jezus van Nazareth. Hij was een Profeet,

mchtig in woord en daad in de ogen van God en van heel het volk. Onze hogepriesters en leiders hebben Hem overgeleverd om Hem ter dood te laten veroordelen en ze hebben Hem zelfs gekruisigd. En wij hadden zo gehoopt dat Hij het was die Israël zou verlossen, maar al met al is het nu al 2 dagen geleden gebeurd. En de derde Emmaüsganger begint te vertellen over Mozes en de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften geschreven staat. Zou God die ‘er zij licht’ riep tegen de duisternis, die Abraham uit Ur der chaldeeën riep, die Jozef uit de put haalde en zijn volk uit Egypte en Jona uit de vis en

Daniël uit de leeuwekuil en de ballingen uit hun ballingschap, zou deze Herder zijn schapen nu plotseling in de steek hebben gelaten?

Zo vertelt de derde Emmaüsganger van de weg die de Messias moest gaan. Zij lopen de hele heilsgeschiedenis nog eens door en naarmate de Schriften opengaan, gaan die twee de ogen open en ze herkenden Hem. Zij vroegen Hem: 'Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is reeds gedaald'; En Hij ging binnen om bij hen te blijven. En terwijl Hij met hen aanlag, nam Hij het brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan hen.

(Lc 24, 13-35)

Onze ogen zijn misschien nu ook niet bij machte om Hem te zien, net zoals bij de Emmaüsgangers, maar Hij is er!

Zegen.

En in Zijn Naam beste N....., gaan wij jou nu zegenen.

Zegenen wil zeggen dat we je alle goeds willen toezeggen. Zegenen wil ook zeggen dat wij God vragen om bij jou te zijn, op alle momenten van je ziek zijn en dat zijn kracht jou sterkte mag geven voor de weg die je te gaan hebt.

We zegenen jouw voeten en de levensweg die je bewandeld hebt, samen met de mensen die jou omringen.

We zegenen jouw handen, waar je zoveel hebt mee gedaan, gewerkt, gekoesterd en getroost.

We zegenen jouw schouders, die al veel lasten hebben gedragen en die nu kracht nodig hebben om de ziekte die soms veel tranen en pijn kost, verder te dragen.

We zegenen jouw hart, de warmte, de genegenheid en alles wat jou beroert zonder dat wij het weten.

We zegenen jouw oren, in dankbaarheid voor de aandacht waarmee je naar ieder van ons luistert.

We zegenen jouw mond, het spreken en het zwijgen in je leven.

We zegenen jouw ogen, de spiegels van jouw ziel, die ons met veel tederheid kunnen aankijken.

We zegenen jouw voorhoofd, vol van gedachten en zorgen voor hen die je lief zijn, dat je actieve denken nu tot rust mag komen: God zegene en beware je.

Ieder die dit wil kan nu als teken van eigen zegen een kruisje geven of nog iets persoonlijks zeggen.

Slot.

Ik wil dit samenzijn nu besluiten met een verhaal van de kleine prins:

Eens vroeg de kleine prins aan de vos: ‘Wat is verbondenheid?’ De vos zei: ‘Kijk naar jouw roos. Wat doet haar verschillen van alle andere rozen?’

‘Dat ik haar geplant heb en water gegeven, dat ik haar beschut heb tegen te felle zon en te veel regen, dat ik naar haar geluisterd heb.’

‘Al de tijd aan deze roos besteed, maakt haar zo belangrijk en enig. Versta je?’ vroeg de vos.

‘Verstaan niet, maar voelen doe ik het wel’, zei het prinsje.

‘Nu ga ik maar, zei de vos, dit is mijn geheim: alleen met je hart kan je goed zien. Het wezenlijke is voor de ogen onzichtbaar en waar je als je tijd en aandacht aan besteed hebt, dat blijft, onzichtbaar diep, maar enig en altijd met je verbonden.

In de hoop dat jullie allemaal die verbondenheid kunnen blijven voelen!!

Kruisteken.